

καθ' ὃ οὐδέτερον τῶν ἀντιφερομένων ἐθεώρουν, ὥς τὰ ἐθνικῶς συμφέροντα ἐκτιμῶν καὶ πρεσβεῦον· ἔγραφον δ', οὐχὶ ἄρθρα πολιτικά, ἀλλὰ περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ἃ ἐθεώρουν ἐθνικῶς χρήσιμα, οἷον περὶ ιδρύσεως Ἀκαδημίας, ιδρύσεως ἐθνικοῦ Θεάτρου, ὁρθῆς χρήσεως τοῦ Ζαππαίου κληροδοτήματος, καὶ ἄλλων τοιούτων· ἀλλὰ τὰ ἄρθρα μου οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον εἶλκον τὴν προσοχὴν ἐκείνων κἂν δι' οὓς ἐγράφοντο, καὶ ἦσαν αὐτὸ τοῦτο ματαιοπονία·

Ἀνάπλασις.

Ταχέως δὲ μοι ἐδόθη ἀφοραὴ καὶ εἰς ἄλλην ἀπασχόλησιν νὰ ἐπιδοθῶ. Μίαν ἡμέραν ἦλθε πρὸς ἐμὲ εἰς Κηφισσίαν ὁ τέως ἄγνωστός μοι κ. Διαλισμάς, μετὰ δυὸ ἄλλων κυρίων. Ἀπετέλουν δ' ἐπιτροπὴν ἐρχομένην νὰ μοι προτείνῃ νὰ καταταχθῶ εἰς τὴν πρὸ ἐνὸς ἔτους συστάσαν Ἑταιρείαν τῆς Ἀναπλάσεως, ἧς σκοπὸς μοι ἐξήγησαν ὅτι ἦν ἡ δι' ὁδοῦς μορφώσεως τοῦ κλήρου καὶ καταλλήλου τάσεως τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς καταπολέμησις τῶν ὑλιστικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐν ὀνόματι καὶ κατὰ παρεννόησιν τῆς ἐπιστήμης διεδίδοντο, ἀπειλοῦσαι αὐτὰς τὰς βάσεις τῆς κοινωνίας.

Τὴν πρότασιν ἔσπευσα νὰ δεχθῶ, καθ' ὃ πληρέστατα ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἀρχάς, ἃς πάντοτε ἐπρέσβευον, καὶ ὁ σύλλογος εὐηρεστήθη νὰ μ' ἐκλέξῃ πρόεδρον αὐτοῦ. Προτάσει δὲ τοῦ Συλλόγου καὶ ἐμοῦ, ἡ Ἀ. Β. Ὑ. ὁ Διάδοχος ἔνευσε νὰ δεχθῇ τὸν τίτλον «Ἐπιτίμου προέδρου», καὶ εἰς τὴν πρώτην ἐπετηρίδα τοῦ Συλλόγου ἐδέχθη, ἐπὶ τῇ παρακλήσει μου, νὰ προεδρεύσῃ τῆς τότε τελεσθείσης ἐορτῆς, καὶ ἔπραξε τοῦτο ἀξιοπρεπέστατα.

Ὁ Σύλλογος ἐξέδιδε περιοδικόν, σκοπὸν ἔχον κύριον νὰ πραγματεύηται τὰ ἐπιστημονικὰ ζητήματα ὑπὸ τὴν ἔποψιν, ἣν αὐτὸς ἐπεδίωκεν. Ἀπετάθη δὲ καὶ εἰς πλείστους κληρικούς τε καὶ λαϊκούς, ζητήσας τὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τῶν καταλληλοτέρων τρόπων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπεδίωκεν. Εἰς ἀμφοτέρω δέ, εἷς τε τὴν σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ, καὶ εἰς τὰς γνωμοδοτήσεις

ταύτας τὴν κυριωτάτην ἀρδωγὴν εὔρε παρὰ τῷ ἐν Τεργέστη οἰκοῦντι σοφῷ κ. Ἀ. Σκαλτσούνῃ, οὗ καὶ τὰ ἄρθρα ὁ Σύλλογος κατόπιν εἰς πολύτιμον βιβλίον ἐξέδωκεν. Ὅτε δ' ὁ Σύλλογος προὔτίθετο νὰ πανηγυρίσῃ δι' ἀξιολόγου τινὸς ἔργου τοὺς γάμους τοῦ Ἐπιτίμου αὐτοῦ Προέδρου, τοῦ Διαδόχου, ὁ κ. Σκαλτσούνῃς ἐπρότεινε νὰ ἰδρυθῇ παρ' αὐτῷ Ταμεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν **Κωνσταντίνου καὶ Σοφίας**, δι' οὗ νὰ μισθοδοτοῦνται ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἱεροκῆρυκες τὸν σκοπὸν αὐτοῦ ἀκριβῶς ἐξυπηρετοῦντες. Ἀνήγγειλε δ' ὅτι οἱ ἐν Τεργέστη ὁμογενεῖς ἦσαν πρόθυμοι νὰ καταβάλωσιν ἄφθονα πρὸς τοῦτο κεφάλαια. Καὶ ἡ μὲν πρότασις ἐνθουσιωδῶς ἐνεκρίθη. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα καὶ κατ' ἐμὴν καὶ κατ' ἄλλων πρότασιν δὲν ἐγένετο δεκτόν, καὶ διότι δικαίωμα δὲν εἶχομεν νὰ δώσωμεν αὐτὸ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀπόντος τότε Διαδόχου, καὶ δι' ἑτέρους λόγους, καὶ εἰς αὐτὸ ἀντικατέστη τὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἀνατυχῶς ὅμως ἡ ἐκ Τεργέστης ἐπιτροπὴ, ἡ κομίσασα τὴν ἀληθῶς ἀρχὴν εὐκατασρόνητον ποσότητα 37.000 δρ., δὲν ἀνελόγισθη νὰ ἐξηγήσῃ πρὸς τίνα σκοπὸν προσφέρει αὐτήν, καὶ οὕτω ἡ ἰδρυσις τοῦ Ταμείου ἐντελῶς ἀπέτυχε.

Κατὰ τὴν γενικὴν δὲ συνεδρίασιν τοῦ ἐπομένου ἔτους ἐπρότεινα ἐγώ, πρόεδρος ἀντ' ἐμοῦ νὰ ψηφισθῇ διηνεκῆς ὁ κατὰ καιρὸν Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, καὶ τοῦτο παρεδέχθη ὁ Σύλλογος, ψηφίσας ἐμὲ **ισόβιον ἀντιπρόεδρον**.

Δυστυχῶς δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δυσάρεστοι συνέβησαν περιπέτειαι, καὶ τὴν ὑπόληψιν καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξιν τοῦ Συλλόγου διακινδυνεύσασαι. Τινὲς δυσηρεστημένοι διότι εἷς προστατευόμενος αὐτῶν κλητὴρ εἶχεν ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου ὑπὸ τοῦ Γραμματέως κ. Διαλισμᾶ, τοῦ πρώτου συλλαβόντος τὴν ιδέαν τῆς ιδρύσεως τῆς Ἀναπλάσεως, ἤγειραν ὑπονοίας κατὰ τῆς ἐντίμου διαχειρίσεως τῶν χρηματικῶν τοῦ Συλλόγου. Καὶ ἐγὼ μὲν, ἀκροαθεὶς τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀντελήφθην ὅτι ἐπρόκειτο ἀπλῶς περὶ ἀνωμαλιῶν εἰς τὴν κράτησιν τῶν βιβλίων, αἵτινες ἦσαν φυσικώταται, καθ' ὃ οὔσαι ἐμπεπιστευμέναι εἰς ταμίας καὶ γραμματεῖς μὴ ἐκλεγομένους ἐκ τῶν ἐμπείρων τῆς διπλο-

γραφίας. Ἐπρότεινα λοιπὸν ὅτι τὸ μόνον εὐλογον ἦν αἱ ἀνωμαλῖαι νὰ καταδειχθῶσιν εἰς τοὺς ὑπολόγους, καὶ νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν τὰ βιβλία, ἵνα εὗρωσι καὶ ἐξηγήσωσι τὰς προσαπτομένας αὐτοῖς ἀταξίας. Ἄλλ' οἱ ἄλλως φρονοῦντες ἐπέμειναν νὰ πεμφθῶσι τὰ βιβλία ἐνσφράγιστα εἰς τὴν εἰσαγγελίαν καὶ οἱ ὑπόλογοι νὰ κατηγορηθῶσιν, ὥς σφετερισάμενοι ποσότη-
τας, ὅσαι, τὸ περίεργον, δὲν ἦσαν οὐδ' ὅλα τοῦ συλλόγου τὰ εἰσοδήματα!

Ἄφ' οὗτου λοιπὸν εἶδον τὴν τάσιν ταύτην, ἀπέσχον ὅσον ἐδυνήθην, τοῦ νὰ παραστῶ πλέον εἰς τοῦ συλλόγου τὰς συνεδριάσεις, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως (ἣτις εἰσέτι, καθ' ἣν στιγμὴν γράφω, μένει ἀνέκδοτος). Εἰς τοῦτο δὲ καὶ ἦναγκασόμην, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ ὅτι διηρχόμην τὸ θέρος ἐν Κηφισίᾳ, δεύτερον δὲ ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Σύλλογος τῆς Ἀναπλάσεως συνέπιπτε σχεδὸν πάντοτε νὰ συνεδριάξῃ, ὅτε καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλληνικῶν Γραμματέων, ἄφ' οὗ δὲν ἐδυνάμην νὰ ἐλλείπω, ὥς αὐτοῦ πρόεδρος.

Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρία.

Ἄλλη ἐπιτροπὴ, ἐκ τοῦ Ἀρσακείου, ἦλθεν, ἄφ' οὗ μετόκησα εἰς Αθήνας, νὰ μοὶ προτείνῃ τὴν προεδρείαν τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας, ἄφ' ἣς ὁ κ. Μ. Μελάς εἶχεν ἀποσυρθῇ. Ἀλλὰ δὲν ἐδέχθην τὴν πρότασιν, διότι τὴν Ἑταιρείαν ταύτην ἐθεώρουν ἀνέκαθεν, ὥς διὰ κομματικούς λόγους παρεκβᾶσαν τοῦ ἀρχικοῦ της σκοποῦ. Συστᾶσα πρὸ πλείστων ἐτῶν, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἰδιωτῶν, οἷς καὶ ἐγὼ αὐτὸς κατεταττόμην, πρὸς ἵδρυσιν σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἢ μὴ Ἑλλάδι, ὅπου δὲν ἐπήρκουν οἱ πόροι ἢ δὲν ἔφθανεν ἡ ἐνέργεια τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐν συνεδριάσει τινί, προπαρασκευασθεῖσθαι ὑπὸ τοῦ τότε Προέδρου Γλαράκη καὶ τοῦ Γραμματέως Κοκκόνῃ, πᾶς ὁ τῆς Ἑταιρείας σκοπὸς μετετράπη εἰς ἀπλὴν σύστασιν παρθεναγωγείου ἐν Ἀθήναις. Ὁρμῶντο δ' οἱ ταῦτα ἐνεργοῦντες, ὥς